សម្រង់គតិយុត្ត

(ច្បាប់ស្តីពី ការប្រឆាំងការសម្អាតប្រាក់ និងហិរញ្ញប្បទានភេរវកម្ម ឆ្នាំ២០២០)

ស្តីពី

បទល្មើស ព្រហ្មទណ្ឌ

ក្នុង

ច្បាប់ស្តីពី ការប្រឆាំងការសម្អាតប្រាក់ និងហិរញ្ញប្បទានភេរវកម្ម

រៀបរៀងដោយ ៖ នីតិកោសល

ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២០

ច្បាប់
ស្ដីពី
ការប្រឆាំងការសម្អាតប្រាក់
និងហិរញ្ញប្បទានភេរវកម្ម

(ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦២០/០២១
ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២០)

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៦._ ទណ្ឌកម្ម

១- ទណ្ឌកម្មក្នុងច្បាប់នេះ រួមមាន ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ និងទណ្ឌកម្មខាងព្រហ្មទណ្ឌ។

២- ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ រួមមាន ៖

ក- ការព្រមាន។

ខ- ការស្ដីបន្ទោស។

គ- ការហាមឃាត់ ឬដាក់កំហិតមិនឱ្យធ្វើប្រតិបត្តិការណាមួយ ឬក្នុងរយៈពេលមួយតាមការកំណត់របស់ក្រសួង ស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យ។

ឃ- ការដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណប្រកបអាជីវកម្ម។

ង- ការស្នើឱ្យដកហូតតំណែងមន្ត្រីឬនាយកចាត់ការដែលពាក់ព័ន្ធរបស់បុគ្គលរាយការណ៍ទាំងនោះ។

ច- ការផាកពិន័យ។

៣- ទណ្ឌកម្មខាងព្រហ្មទណ្ឌ រួមមាន ការពិន័យជាប្រាក់ និងការដាក់ពន្ធនាគា

មាត្រា ៣៧._ សិទ្ធិអំណាចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យ ដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ

១- បុគ្គលរាយការណ៍ណាដែលមិនប្រតិបត្តិតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៧ ដល់មាត្រា ១២ និងមាត្រា ១៦ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិន័យដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៦ នៃច្បាប់នេះ។ ការដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យនេះ គឺជាសិទ្ធិអំណាចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យដែលត្រូវអនុវត្តស្របតាមច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមានដែលមានការពាក់ព័ន្ធ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ ក្រសួង ស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យអាចចេញលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដើម្បីធានាដល់ការអនុវត្តទណ្ឌកម្មខាងវិន័យនេះ។ ក្នុងករណីក្រសួង ស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យ សម្រេចដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យជាការផាកពិន័យ ស្របតាមច្បាប់និងបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន បុគ្គលដែលទទួលរងការសម្រេចនេះ មានសិទ្ធិប្តឹងតវ៉ាទៅតុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងរយៈពេល ៣) (សាមសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃបានទទួលដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេច។

មាត្រា ៣៧._ សិទ្ធិអំណាចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យ ទាក់ទងនឹងទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ

២- បទប្បញ្ញត្តិនៃជំពូកទោស (បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ) នៃមាតិកាទី ១ (បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ) ជំពូកទោស (ការបង្ខំដល់រូបកាយ) នៃមាតិកាទី ៣ (ការបង្ខំដល់រូបកាយ) នៃគន្ថីទី ៨ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវយកមកអនុវត្តក្នុងករណីដែលសេចក្តីសម្រេចអំពីប្រាក់ពិន័យបានចូលជាស្ថាពរ។

៣- ក្រសួង ស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យអាចចាត់វិធានការ ដើម្បីឃាត់ទុកជាបណ្តោះអាសន្ននូវមធ្យោបាយ និងលទ្ធផលនៃការសម្អាតប្រាក់និងហិរញ្ញប្បទានភេរវកម្ម ព្រមទាំងអាចចាត់នីតិវិធីស្របតាមច្បាប់ជាធរមានដើម្បីប្តឹងទៅតុលាការ នៅពេលដែលការរំលោភលើបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និងបទបញ្ញាទាំងឡាយមានភាពធ្ងន់ធ្ងរដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍សាធារណជន និងដល់សន្តិសុខជាតិ។

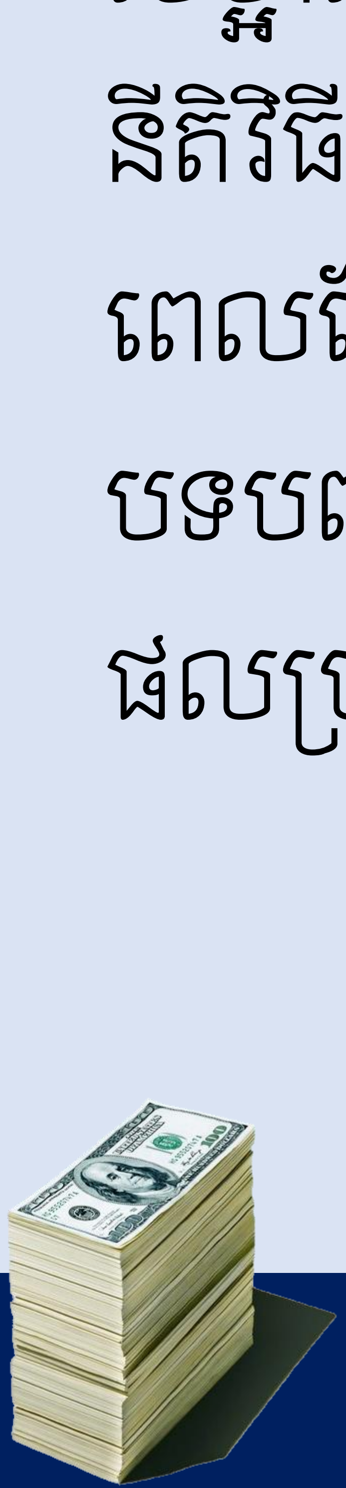

មាត្រា ៣៨._ បទសម្អាតប្រាក់

១- ការសម្អាតប្រាក់ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០ ០០០ ០០០ (មួយរយលាន) រៀល ទៅ ៥០០ ០០០ ០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ឬរហូតដល់ស្មើនឹងតម្លៃមូលនិធិឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មវត្ថុនៃការសម្អាតប្រាក់។

២- បទប្បញ្ញត្តិពីមាត្រា ៩០៦ (ស្ថានទម្ងន់ទោស) ដល់មាត្រា ៩០៨ (ទោសបន្ថែម ៖ ប្រភេទ នងរយៈពេល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌត្រូវយកមកអនុវត្ត។

៣- នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៩២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌសម្រាប់បទល្មើសសម្អាតប្រាក់។

៤- នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២០០ ០០០ ០០០ (ពីររយលាន) រៀល ទៅ ១ ០០០ ០០០ ០០០ (មួយប៊ីលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើន ដូច

មានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៨៣ (ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៣៩._ ការបដិសេធផ្តល់ព័ត៌មាន

១- បុគ្គលណាដែលមានចេតនាមិនផ្តល់ព័ត៌មានដល់អង្គភាពស៊ើបការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុកម្ពុជា និងក្រសួងស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ទៅ ១ (មួយ) ខែ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០ ០០០ ០០០ (ដប់លាន) រៀល ទៅ ១០០ ០០០ ០០០ (មួយរយលាន) រៀល ឬទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរ។

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើស ដែលបានប្រព្រឹត្តក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ។

៣- នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០ ០០០ ០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ទៅ ២០០ ០០០ ០០០ (ពីររយលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើន ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៩៣ (ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៩០._ ការខកខានមិនបានធ្វើរបាយការណ៍ប្រតិបត្តិការ

១- បុគ្គលណាដែលមានចេតនាមិនរាយការណ៍អំពីប្រតិបត្តិការសាច់ប្រាក់ឬប្រតិបត្តិការសង្ស័យទៅអង្គភាពស៊ើបការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុកម្ពុជា ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១២ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០ ០០០ ០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ទៅ ២០០ ០០០ ០០០ (ពីររយលាន) រៀល ឬទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរ។

២- នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៩២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះ

ចំពោះបទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ។

៣- នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២០០ ០០០ ០០០ (ពីររយលាន) រៀល ទៅ ៥០០ ០០០ ០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៣ (ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៤១._ ការរំលោភកាតព្វកិច្ចផ្តល់ព័ត៌មាន និងការហាមឃាត់ការផ្តល់ព័ត៌មាន

១- បុគ្គលណាដែលមានកាតព្វកិច្ចផ្តល់ព័ត៌មានឬបញ្ជូលរបាយការណ៍ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៣ នៃច្បាប់នេះ ឬ បុគ្គលណាដែលបានដឹងរឿងហើយមានចេតនាផ្តល់ព័ត៌មានឬរាយការណ៍ល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃការហាមឃាត់ការផ្តល់ព័ត៌មាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៥ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន)

រៀល ទៅ ២០០ ០០០ ០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ឬទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរ។

២- នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ។

៣- នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២០០ ០០០ ០០០ (ពីររយលាន) រៀល ទៅ ៥០០ ០០០ ០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើន ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤៣ (ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៤២._ ការរំលោភកាតព្វកិច្ចរក្សាការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈ

១- បុគ្គលណាដែលមានចេតនារំលោភកាតព្វកិច្ចរក្សាការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៩ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ខែ ទៅ ១ (មួយ) ឆ្នាំ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០ ០០០ ០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ទៅ ២០០ ០០០ ០០០ (ពីររយលាន) រៀល ឬទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរ។

រៀល ទៅ ២០០ ០០០ ០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ឬទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរ។

២- នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ។

៣- នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២០០ ០០០ ០០០ (ពីររយលាន) រៀល ទៅ ៥០០ ០០០ ០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើន ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤៣ (ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៤៣._ ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើន ដូចតទៅនេះ៖

១- ការរំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧០ (ការរំលាយនីតិបុគ្គលនិងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

២- ការដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

៣- ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាពមួយឬច្រើនតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

៤- ការបណ្តេញចេញពីលទ្ធកម្មសាធារណៈតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣ (ការបណ្តេញចេញពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

៥- ការហាមឃាត់ចំពោះការអំពាវនាវជាសាធារណៈដល់ការសន្សំសំចៃតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៤ (ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើការអំពាវនាវជាសាធារណៈឱ្យធ្វើការសន្សំសំចៃ) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

៦- ការរឹបអូសវត្ថុឬមូលនិធិដែលជាកម្មវត្ថុនៃបទល្មើសតាមបែបបទ ដែលកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុរឹបអូស) និង

មាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូសនិងសិទ្ធិតតិយជន) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

៧- ការរឹបអូសផលទុននិងទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើសតាមបែបបទ ដែលកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូសនិងសិទ្ធិតតិយជន) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

៨- ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្ដីសម្រេច) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

៩- ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរឬការផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨១ (ការផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍ សោតទស្សន៍ ជាអាទិ៍) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

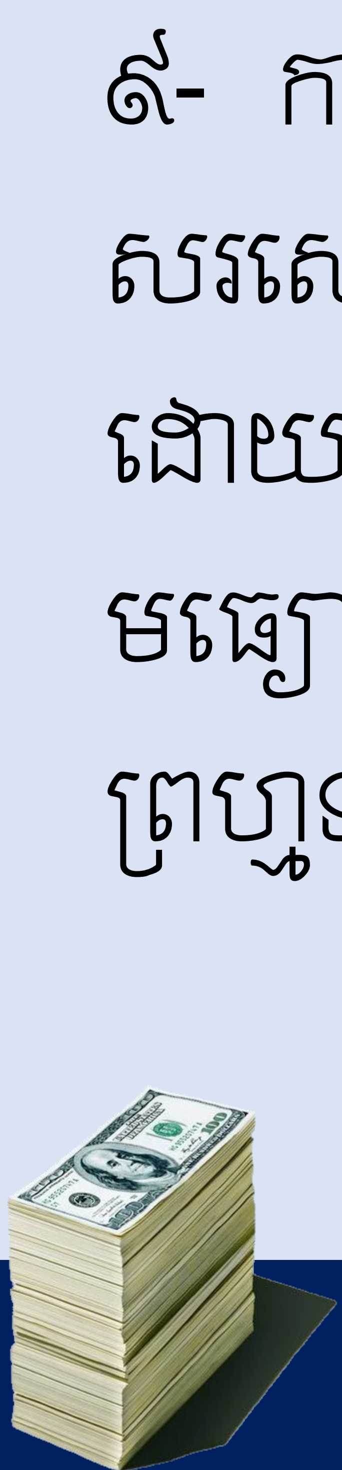

មាត្រា ៤៤._ បទហិរញ្ញប្បទានភេរវកម្ម

១- ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ចំពោះបុគ្គលណាដែលមានចេតនាផ្តល់ ឬប្រមូលនូវទ្រព្យសម្បត្តិ មូលនិធិ ឬសេវាផ្សេងៗ ក្នុងបំណងប្រើប្រាស់ ឬដោយដឹងថា ទ្រព្យសម្បត្តិ មូលនិធិ ឬសេវានេះនឹងត្រូវបាន ឬអាចប្រើប្រាស់ទាំងមូល ឬមួយផ្នែកសម្រាប់គាំទ្រវាល់សកម្មភាព ជាអាទិ៍ ការធ្វើដំណើរ ការបណ្តុះបណ្តាល ការរៀបចំ ការចូលរួម ឬការប្រព្រឹត្តអំពើភេរវកម្មរបស់ភេរវករ ឬអង្គការចាត់តាំងរបស់ភេរវកម្មដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលសម្រាប់អត្ថប្រយោជន៍របស់៖

ក- បុគ្គលណាមួយដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងច្បាប់ស្តីពី ការប្រឆាំងនឹងភេរវកម្ម ឬបទល្មើសស្របគ្នាក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេស ឬ

ខ- អង្គភាពដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ ឬដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលដោយបុគ្គលដែលបានបញ្ញត្តិក្នុងចំណុច “ក” ខាងលើនេះ ឬ

គ- បុគ្គល ឬអង្គភាពដែលធ្វើសកម្មភាពក្នុងនាមឬតាមការបញ្ជារបស់បុគ្គល ដែលបានបញ្ញត្តិក្នុងចំណុច “ក” ខាងលើនេះ។

២- អំពើដែលបានបញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ គឺជាបទល្មើស ទោះបីជាទ្រព្យសម្បត្តិ ឬធនធាន ឬសេវាកម្មមិនត្រូវបានយកទៅប្រើប្រាស់ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដែលមានបញ្ញត្តិក្នុងច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងនឹងភេរវកម្មឬបទល្មើសស្របគ្នាក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេសក៏ដោយ។

៣- នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៩២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌចំពោះបទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្តក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ។

៤- នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១ ០០០ ០០០ ០០០ (មួយប៊ីលាន) រៀល ទៅ ២ ០០០ ០០០ ០០០ (ពីរប៊ីលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើន ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៩៣ (ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃច្បាប់នេះ។